

Cartea lui Daniel - Numărul o sută nouăzeci și unu

Tapiseria profetică a capitolului 11 din Daniel: Dezvăluirea complexităților erei lui Trump și preludiul Legii Duminicale

Jeff Pippenger
2024-04-21

Înțelese corect, versetele zece până la douăzeci și trei din capitolul unsprezece al lui Daniel, toate se aliniază cu istoria ascunsă a versetului patruzeci din același capitol. Versetul patruzeci cuprinde istoria din 1989 până la versetul patruzeci și unu. Versetele unu și doi ale capitolului unsprezece încep în 1989 și identifică prima campanie a lui Donald Trump pentru președinție, din 2015 până în 2020, când alegerile i-au fost furate lui Trump de către fiara ateismului. Aceste două versete identifică lupta care începe când Trump "stârnește toată împărăția Greciei".

Campania lui Trump a declanșat un război care s-a desfășurat pe tot parcursul primei sale președinții. Camera Reprezentanților l-a pus sub acuzare în decembrie 2019, apoi a procedat din nou astfel la 13 ianuarie 2020. În ambele cazuri, Senatul a respins demersurile Camerei Reprezentanților. Cu toate acestea, el este singurul președinte din istoria Statelor Unite pus sub acuzare de două ori. Globalismul fusese stârnit.

Și acum îți voi face cunoscut adevărul. Iată, se vor ridica încă trei împărați în Persia; iar al patrulea va fi cu mult mai bogat decât toți; și, prin tăria lui, prin bogățiile lui, îi va stârni pe toți împotriva împărăției Greciei. Daniel 11:2.

Ca și în versetul patruzeci, versetul doi lasă nedezvăluită o istorie ascunsă a primei campanii a lui Trump și a mandatului său de președinte, care s-a încheiat la 20 ianuarie 2021. Din acea zi din 2021 și până la versetul trei, când Alexandru cel Mare este introdus ca simbol al Națiunilor Unite (al celui de-al șaptelea regat al profeției biblice), istoria cuprinsă între inaugurarea din 2021 și legea duminicală, unde este stabilită tripla unire, reprezintă o istorie ascunsă. Istoriile ascunse ale versetului patruzeci și ale versetului doi conduc ambele până la legea duminicală și se încheie acolo.

Versetul zece ne aduce din nou la timpul sfârșitului, în 1989, așa cum a făcut-o și versetul unu, și ambele identifică încheierea mărturiei propriu-zise a versetului patruzeci, deși între încheierea din versetul patruzeci și Legea duminicală care vine în curând mai există încă istorie. Mai mult decât simpla identificare a anului 1989, versetul zece devine cheia care reunește trei martori ai istoriei versetului patruzeci, istorie care completează lucrarea papalității și a puterii ei prin procură, Statele Unite, în măturarea Uniunii Sovietice în 1989. Acei trei martori stabilesc un element important al structurii profetice a versetului patruzeci, de la 1989 până la Legea duminicală.

Structura istorico-profetică a unui război între un împărat de la miazănoapte și un împărat de la miazăzi, în care împăratul de la miazănoapte se revarsă și trece peste, este identificată în versetul

patruzeci și, de asemenea, în versetul zece.

Structura istorico-profecică este completată de mărturia gramaticală că „revărsarea și trecerea peste”, săvârșită de împăratul de la miazănoapte împotriva împăratului de la miazăzi, este aceeași sintagmă ebraică în ambele versete, așa cum este și în cea de-a treia mărturie, aflată în Isaia, capitolul opt, versetul opt.

În versetul zece, împăratul de la miazănoapte, „va veni negreșit, va năvăli și va trece prin”, iar în versetul patruzeci, împăratul de la miazănoapte, „va năvăli și va trece peste.” În Isaia, capitolul opt, versetul opt, împăratul de la miazănoapte „va năvăli și va trece peste.” Cele trei expresii reprezintă același text ebraic, care a fost tradus ușor diferit, păstrând însă același înțeles. Împăratul de la miazăzi din versetul zece a fost Egiptul lui Ptolemeu, dar în versetul patruzeci împăratul de la miazăzi a fost Egiptul spiritual, regele ateismului, Uniunea Sovietică, iar în Isaia, regatul de miazăzi al lui Iuda a fost împăratul de la miazăzi. În mod corespunzător, împăratul de la miazănoapte a fost Imperiul Seleucid, apoi papalitatea, iar în Isaia a fost Asiria.

În două dintre cele trei versete paralele este identificat în mod specific punctul în care se sfârșește invazia împăratului de la miazănoapte. În versetul zece ea se încheie la „fortăreață”, ceea ce a fost împlinit istoric când Seleucizii și-au încheiat campania la granița Egiptului, căci Cuvântul profetic precizează că împăratul de la miazănoapte „va veni negreșit, va năvăli și va trece: apoi se va întoarce și se va stârni, chiar până la fortăreața lui.” „Fortăreața” reprezenta Egiptul, care era capitala împărăției lor.

În Isaia, capitolul opt, Sennacherib "va trece prin Iuda; se va revărsa și va trece dincolo, va ajunge până la gât". "Capitala", "împăratul" și "capul" sunt toate simboluri interschimbabile, care au fost întemeiate pe mărturia a doi martori în chiar pasajul în care Sennacherib s-a suit la Ierusalim.

Capul Siriei este Damascul, iar capul Damascului este Rezin; și într-un răstimp de șazeci și cinci de ani Efraim va fi zdrobit, încât să nu mai fie un popor. Iar capul lui Efraim este Samaria, iar capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu credeți, negreșit nu veți dăinui. Isaia 7:8, 9.

Siria este națiunea, Damasc este capitala, iar Rezin este regele; capitala și regele sunt simboluri interschimbabile. Capitala și regele sunt amândouă „capete”. Când Sanherib a ajuns „până la gâtul” lui Iuda, a ajuns la Ierusalim și s-a oprit, căci s-a oprit la „cap”, care este susținut de „gât”. Când Seleucizii au venit împotriva lui Ptolemeu, s-au oprit la „fortăreață”, iar „fortăreața” era națiunea Egiptului.

Versetul zece din capitolul unsprezece al cărții Daniel și versetul opt din capitolul opt al cărții Isaia, în contextul versetelor opt și nouă din capitolul șapte al cărții Isaia, reprezintă doi martori ai faptului că, atunci când împăratul de la miazănoapte din versetul patruzeci al capitolului unsprezece din Daniel „s-a revărsat și a trecut peste” împăratul de la miazăzi în 1989, capul, națiunea care era capitala împărăției de la miazăzi (Rusia), a rămas în picioare.

„Fortăreața” din versetul zece este cheia identificării actualului Război din Ucraina și, de asemenea, a faptului că Rusia va fi victorioasă. Totuși, aplicația profetică ce stabilește acest adevăr

este direct legată de aceleași versete și se sprijină în întregime pe ele, versete care au fost desigilate pentru Hiram Edson și publicate în articolele din Review and Herald în 1856. Articolele identifică „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase.

Din iulie 2023, Leul din seminția lui Iuda a descoperit, prin chiar aceleași versete, că ambele profeții de două mii cinci sute douăzeci de ani, împotriva regatelor de nord și de sud, reprezintă nu doar o perioadă de împrăștiere, ci ilustrează și însăși lucrarea lui Hristos de a înfăptui unirea divinității cu umanitatea. În acea descoperire se arată că „capul” este natura superioară a omului. „Capul” este „fortăreața” din templul omenesc, pe care Sora White o identifică drept citadela sufletului. O citadelă este o fortăreață.

Este, așadar, stabilit că „fortăreața” externă din Daniel, capitolul unsprezece, versetul zece, reprezintă, de asemenea, o „fortăreață” internă. Când a început războiul (extern) din Ucraina în 2014, învățăturile satanice venite din „down under” și din Țara Galilor (intern) au fost introduse în mișcarea Future for America, iar procesul de pecetluire ajunsese la o altă etapă. Până în 2020, ambele coarne—cel republican și cel protestant—au fost ucise pe străzile acelei mari cetăți, unde a fost răstignit și Domnul nostru.

În 2020, Donald Trump eșuase în cea de-a doua sa campanie prezidențială, iar timpul zăbovirii celor zece fecioare sosise. În 2022, Trump și-a început oficial cea de-a treia campanie prezidențială, iar prima sa campanie prezidențială încununată de succes o reprezintă pe cea de pe urmă. În 2023, un „glas din pustie” a început să grăiască către oasele moarte și uscate.

Versetele treisprezece până la cincisprezece reiau istoria de după războiul din Ucraina declanșat de Putin, deși victoria nu-i va fi de folos, întrucât Rusia repetă istoria lui Napoleon Bonaparte.

Exilul și sfârșitul lui Napoleon au fost prefigurate de exilul și sfârșitul regelui Ozia, care de asemenea nu a fost întărit de victoriile sale militare și care l-a prefigurat pe Ptolemeu al IV-lea din versetele unsprezece și doisprezece, niciunul dintre ei nefiind întărit de victoriile lor militare. Atât Ozia, cât și Ptolemeu al IV-lea au încercat să aducă jertfe în Templu și amândoi au fost împiedicați să facă acest lucru. Regele Ozia a fost lovit de lepră pe frunte când a încercat să facă aceasta. Semnul de pe fruntea lui nu numai că reprezintă semnul fiarei, ci, de asemenea, îl prefigura pe primul împărat al miazăzii în 1989, care, de asemenea, a intrat într-un fel de exil când el (Gorbaciov) a părăsit Uniunea Sovietică pentru a face parte din Națiunile Unite. Asemenea regelui Ozia, Gorbaciov avea un însemn proeminent pe frunte. Regele Ozia, regele Ptolemeu al IV-lea, Napoleon și Gorbaciov prefigurează cu toții sfârșitul lui Putin. Toți patru au fost împărați ai miazăzii care au pus capăt fiecărei dinastii proprii, prefigurând sfârșitul Rusiei lui Putin.

Apoi, versetele treisprezece până la cincisprezece deschid mărturia care a început în anul 200 î.Hr. și tipifică al treilea și ultimul mandat al lui Donald Trump, care reprezintă cornul republican. Versetul paisprezece marchează momentul când papalitatea începe să-și cânte cântecele curviei ca desfrânata din Tir, iar versetul cincisprezece identifică linia cornului protestant apostat cu istoria Macabeilor. Cele trei versete conțin trei linii profetice.

Istoria Macabeilor nu este ascunsă precum este trecerea de la sfârșitul versetului doi la versetul trei, sau precum trecerea de la sfârșitul versetului patruzeci la versetul patruzeci și unu, însă linia este, cel puțin, obscură la o primă cercetare. Totuși, în acea istorie profetică destul de vagă este prezentată alianța iudeilor cu Roma, prin care este identificată formarea chipului fiarei. Formarea chipului fiarei este, de asemenea, tipificată în istoria ascunsă din capitolul doi al lui Daniel, unde Nebucadnețar a avut un vis pe care nu și-l putea aminti, iar Daniel, sub amenințarea morții, a fost obligat să-l interpreteze, fără să cunoască visul. Rugăciunea lui Daniel și a celor trei vrednici din capitolul doi reprezintă rugăciunea pentru lumină exterioară, care completează rugăciunea din capitolul nouă a lui Daniel pentru transformare lăuntrică.

Linia Macabeilor se aliniază cu taina ascunsă a capitolului al doilea din Daniel. Taina capitolului al doilea din Daniel oferă prima mărturie profetică cu privire la enigma profetică a celui de-al optulea dintre cei șapte; această enigmă contribuie la revelația învierii celor doi martori din capitolul al unsprezecelea al Apocalipsei. Învierea celor doi martori, în legătură cu cel de-al optulea dintre cei șapte, stabilește că, în istoria paralelă a Milleriților și a celor o sută patruzeci și patru de mii, tranziția inversă a Milleriților către Laodicea se aliniază cu tranziția celor o sută patruzeci și patru de mii din Laodicea către Filadelfia.

Linia obscură a Macabeilor și visul ascuns al lui Nebucadnețar au fost, în mod specific, sigilate până după începerea, în 2023, a procesului învierii celor doi martori. Ele sunt desigilate chiar înainte de ceasul „marelui cutremur”, care marchează închiderea timpului de probă pentru Adventiștii de Ziua a Șaptea. Testul pe care acei Adventiști trebuie să-l treacă înainte de a primi pecetea lui Dumnezeu și înainte de închiderea timpului de probă este testul asociat cu formarea chipului fiarei.

Linia Macabeilor, visul tainic al lui Nebucadnețar, enigma celui de-al optulea, care este dintre cei șapte, și cele două coarne ale fiarei din pământ, toate contribuie la procesul de încercare care are loc atunci când este făcută icoana fiarei. Recunoașterea acestor linii ca adevăruri care sunt, într-un anumit fel profetic, „adevăruri ascunse”, este ceea ce dovedește că ele sunt adevărurile pe care Leul din seminția lui Iuda le dezpecetluiește în prezent.

Desigilarea identificării celor doi martori, care reprezintă coarnele republican și protestant ale fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece, însoțită de adevărul că fiecare dintre ele merge în paralel cu cealaltă și, de asemenea, că fiecare corn are o dublă natură lăuntrică, marchează începutul desigilării Apocalipsei lui Isus Hristos. Adevărul desigilat cuprinde desigilarea istoriei ascunse a Celor Șapte Tunete, precum și definiția cuvântului ebraic „Adevăr”.

Când ultima perioadă a celor Șapte Tunete a fost recunoscută ca reprezentând, mai întâi, cele trei repere ale primei dezamăgiri, apoi mesajul Strigătului de la miezul nopții și, în cele din urmă, Marea Dezamăgire, în acord cu cuvântul ebraic „Adevăr”, a fost atunci stabilită revelația care marchează data de 18 iulie 2020, care este împlinirea desăvârșită a mesajului Strigătului de la miezul nopții, ce conduce la legea duminicală.

Cele Șapte Tunete fuseseră identificate înainte de iulie 2023 drept istoria paralelă a mișcării primilor îngeri și a mișcării îngerului al treilea, însă perioada finală în trei etape nu fusese, la acel

moment, considerată o perioadă specifică reprezentată ca Cele Șapte Tunete. Acum acea recunoaștere este „Adevăr” stabilit.

Apocalipsa lui Isus Hristos este desigilată chiar înainte ca timpul de har să se închidă, și ea cuprinde cei doi martori din capitolul unsprezece al Apocalipsei. Apocalipsa lui Isus Hristos include istoria ascunsă a celor Șapte Tunete. Apocalipsa lui Isus Hristos include enigma că „al optulea este dintre cei șapte”, care, la rândul ei, identifică trecerea milleriților la Laodiceea, împreună cu tranziția paralelă a celor o sută patruzeci și patru de mii la Filadelfia. Al optulea, fiind dintre cei șapte, reprezintă de asemenea o expresie profetică a testului chipului fiarei, deoarece coarnele republican și protestant își au încheierea atunci când cornul republican produce un chip politic al fiarei, în contrast și în controversă cu adevăratul corn protestant, care formează un chip al lui Hristos; aceia sunt apoi înălțați ca stindardul.

Aceste adevăruri au început să fie desigilate la sfârșitul lunii iulie 2023, iar toate aceste adevăruri reprezintă istorie profetică care se împlinește în istoria ascunsă, care este „acea parte a profeției lui Daniel care se referă la zilele de pe urmă”.

Avem, așadar, o structură profetică a istoriei ascunse a versetului patruzeci, de la timpul sfârșitului din 1989, până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu, care ne permite să suprapunem peste ea versetele unu și doi din capitolul unsprezece al cărții Daniel. Putem apoi așeza versetele zece până la cincisprezece în cadrul aceleiași linii. Putem apoi lua linia Macabeilor care, înțeleasă corect, începe la versetul treisprezece și continuă până la versetul douăzeci și trei, și o putem integra în aceeași linie. Putem apoi lua linia celor doi martori din capitolul unsprezece al Apocalipsei, versetele șapte până la doisprezece, și o putem integra în aceeași linie. Cu cei doi martori ai cărții Daniel și ai Apocalipsei avem o structură a istoriei ascunse a versetului patruzeci.

În 1989, Uniunea Sovietică a fost spulberată de o alianță dintre papalitate și armata ei prin interpuși, Statele Unite. Când Uniunea Sovietică a fost dezmembrată de Gorbaciov, a sosit timpul sfârșitului pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Ronald Reagan a fost primul rege profetic al Statelor Unite din timpul sfârșitului. Reagan, un republican protestant apostat, reprezentat de regele Darius, a fost urmat de Cyrus, apoi de alți trei regi, iar apoi de al patrulea rege bogat.

Regele Cyrus l-a reprezentat pe Bush cel dintâi, un globalist republican declarat, care a fost urmat de globalistul democrat Clinton, care a fost urmat de globalistul republican declarat Bush cel din urmă, care a fost urmat de globalistul democrat islamic Obama, care a fost urmat de cel mai bogat președinte dintre toți, un republican protestant apostat, Donald Trump.

În 2014 a început Războiul din Ucraina între Rusia și armata nazistă prin interpuși a papalității, iar fosta armată prin interpuși a papalității (Statele Unite) sprijinea armata ucraineană, la rândul ei o armată prin interpuși. În 2014, mișcarea Future for America a fost infiltrată de reprezentanți ai balaurului, iar în 2015 Donald Trump a început prima dintre cele trei campanii prezidențiale pe care avea să le întreprindă. A fost victorios în prima sa campanie, dar campania sa din mijloc a fost furată, iar în ultima sa campanie va fi din nou victorios. În 2020, atât cornul republican a primit o rană de moarte, întrucât alegerile au fost furate, cât și adevăratul corn protestant a primit o rană de moarte prin proclamarea unei preziceri false, pricinuită în parte de infiltrarea care a început în 2014

și care a furat mesajul prin introducerea unei varietăți de aplicații profetice false.

În 2020 au fost furate alegerile și un mesaj profetic, iar ambele coarne au fost ucise simbolic de către reprezentanții balaurului. Alegerile au fost furate de alianța dublă a globaliștilor republicani declarați și a democraților globaliști, sprijinită de o presă de propagandă globalistă și de negustori globaliști. Mesajul a fost furat de o fată necăsătorită, mică de statură, de la antipozi, și de un băiat divorțat, mic de statură, din Țara Galilor, a căror agendă ascunsă era să introducă și să promoveze agenda homosexuală și să-și ceară scuze față de „omul fărădelegii”. Conducătorul Future for America poartă întreaga vină pentru infiltrarea satanică, căci avea responsabilitatea de a proteja mișcarea, dar a fost prea dispus să le permită unor soli nesfințiți să ocupe o poziție de conducere. Donald Trump poartă vina pentru alegerile furate, căci aceia pe care a ales să-i accepte în cercul său intim de putere subminau în mod deliberat lucrarea pe care o luase asupra sa.

În 2022, Donald Trump și-a început cea de-a treia campanie, iar în 2023 un „glas care strigă în pustiu” a început să transmită un mesaj Bisericii. De curând, o „piatră” (termen prin care desemnez pe cei din afara „adevărului prezent”) a strigat; poate cea mai ascuțită minte din mediul politic actual al arenei publice a enunțat câteva adevăruri foarte pătrunzătoare. Numele lui este Victor Davis Hanson, iar dacă urmăriți evenimentele care au loc în jurul dumneavoastră și comparați acele evenimente cu predicțiile Cuvântului Său, atunci Victor Davis Hanson este una dintre „pietrele” care face ecou chiar mesajului pe care, nădăjduiesc, îl studiați.

Dumnezeu dorește ca noi să studiem evenimentele care au loc în jurul nostru și să le comparăm cu profețiile Cuvântului Său, pentru ca noi să înțelegem că trăim în zilele de pe urmă. Avem nevoie de Bibliile noastre și dorim să știm ce este scris în ele. Cel care cercetează cu sârguință profeția va fi răsplătit cu revelații limpezi ale adevărului, căci Isus a spus: „Cuvântul Tău este adevărul.” Signs of the Times, 1 octombrie 1894.

Într-un interviu postat de @FreyjaTarte pe X.com, Hanson a început prin a afirma: „Ei [Democrații] îl privesc pe Trump ca pe un vampir.” El continuă, abordând teama Democraților față de posibilitatea ca Donald Trump să fie ales din nou. Nu am niciun motiv să cred că Hanson a înțeles că, potrivit Apocalipsei, capitolul unsprezece, Trump este înviat (ca un vampir) și că, atunci când s-a întâmplat acest lucru, cei care se bucuraseră anterior de moartea lui aveau să se teamă. Cu toate acestea, tocmai aceasta identifică el în întregul său comentariu.

Și după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s-au ridicat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut. Apocalipsa 11:11.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Am ajuns la perioada prevestită în aceste Scripturi. Timpul sfârșitului a sosit, vedeniile profeților sunt desigilate, iar avertismentele lor solemne ne indică venirea în slavă a Domnului nostru ca fiind aproape.

Evreii au interpretat greșit și au aplicat greșit cuvântul lui Dumnezeu și n-au cunoscut vremea cercetării lor. Anii slujirii lui Hristos și ai apostolilor Săi — acei de preț ultimi ani de har pentru poporul ales — i-au petrecut uneltind nimicirea solilor Domnului. Ambițiile pământești

i-au absorbit, iar oferta împărăției spirituale le-a fost adresată în zadar. Tot astfel, astăzi, împărăția acestei lumi absoarbe gândurile oamenilor, iar ei nu iau seama la profețiile care se împlinesc cu repeziciune și la semnele venirii grabnice a împărăției lui Dumnezeu.

„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei; noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.” Deși nu ne este dat să cunoaștem ceasul revenirii Domnului nostru, putem ști când este aproape. „De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim cumpătați.” 1 Tesaloniceni 5:4-6. *The Desire of Ages*, 235.